

Tadeusz Andersz

Official Number	P-0374
Rank	polski:kpt.pil./315 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1918-09-27
Date of death	2007-10-29
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	Kwatera 167, rząd 1, grób 6
Photo of grave	A color photograph of a grave in a cemetery. The grave is marked with a black headstone and is surrounded by several large, elaborate floral wreaths in red and white. The background shows other graves and a building with arched windows.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
www.polishairforce.pl/andersz.html
pl.wikipedia.org/wiki/Tadeusz_Andersz

Tadeusz Andersz urodził się 27 września 1918 r. w Holandii. 11 listopada 1918 r. powrócił z rodziną do Polski. Uczył się początkowo prywatnie a następnie państwowo. Po zdanych egzaminach maturalnych ukończył kurs pilotów szybowcowych. Następnie zaciągnął się ił do wojska. Odbył kurs unitarny w pułku piechoty w Poznaniu. Aby na początku stycznia 1938 r. rozpocząć przygodę całego życia z lotnictwem w Dęblinie. Nie sędzone było mu walczyć we wrześniu 1939 r. Został ewakuowany jak większość rocznika XIII promocji do Rumunii. Po przekroczeniu granicy trafił do obozu internowania. Uciekł z tego. Przez Jugosławię dotarł do Grecji. Następnie na pokładzie statku dopłynął do Marsylii. We Francji przebywał w Lyon - Bron,. Z tego został przeniesiony do Rennes. Zdobył umiejętności pilotażu na samolotach francuskich. Niestety i tym razem się nie nawojował. Miał za sobą tylko jeden lot bojowy. Po kapitulacji Francji dotarł do Bordeaux. Z tego portu na pokładzie statku dopłynął do Wielkiej Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei zapoznał się z samolotami jakimi dysponował RAF. Szkolenie myśliwskie ukończył w 56 OTU. Z początkiem czerwca 1941 r. został przydzielony do 315 Dywizjonu "Dęblińskiego". Mógł teraz latać bojowo razem z rodakami. 4 kwietnia 1943 r. zestrzelił wrogię FW 190. Po śmierci dowódcy eskadry objął jej dowodzenie. Dowodził nią do połowy listopada 1943 r. Wtedy został przeniesiony do 61 OTU na stanowisko instruktora. 9 marca 1944 r. powrócił do latania bojowego. Aby przejść od tego do 61 Fighter Squadron w 56 Fighter Group 8 Armii Powietrznej Stanów Zjednoczonych,. Razem z Amerykanami rozpoczął loty bojowe na P - 47 Thunderbolt. Nie był jedynym Polakiem. Latał między innymi z Aleksandrem Gabszewiczem i Bolesławem Gładychem. 9 kwietnia 1944 r. poleciał w osłonie "Latających Fortec" nad Kilonię. Doszło do spotkania z wrogiem. W efekcie tego zestrzelił Bf 109. Po odejściu z 8 Armii został skierowany do 84 GSU. 19 sierpnia 1944 r. został pilotem 315 dywizjonu. Objął jego dowodzenie po poległym kapitanie Horbaczewskim. 21 lutego 1945 r. poprowadził dywizjon nad Osnabrück. Tu zwiększył swoje konto zestrzeleń. 5 kwietnia 1945 r. odszedł z dywizjonu do sztabu Fighter Command. Z tego został przydzielony do sztabu 12 Grupy Myśliwskiej. Od września 1945 r. studiował w Wyższej Szkole Lotniczej. Po jej skończeniu w kwietniu 1946 r. skierowany został do personelu bazy w Coltishall. 4 maja 1946 r. został ostatnim dowódcą 306 Dywizjonu Myśliwskiego "Toruńskiego". Do wyzwolonej Polski nie wrócił. W dwa lata po wojnie został pilotem RAF. Do przejścia w stan spoczynku w 1973 r. pracował jako pilot transportowy i kontroler naziemny. Mieszkał w Londynie. Działał społecznie w Stowarzyszeniu Lotników Polskich. Pełnił funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Informacji RP. Po 1989 r. gościł często w nowej Polsce. 4 września 1992 r. był członkiem pocztu podczas przekazania sztandaru lotniczego do WLOP. 3 września 2004 r. odsłonił w Krakowie tablicę ku czci lotników poległych w lotach ze zrzutami do Polski. 7 maja 2005 r. otrzymał stopień generała brygady. W sierpniu 2007 r. był gościem Światowego Zjazdu Lotników Polskich w Warszawie. Zmarł w Londynie 29 października 2007 r.. Pochowany został w Warszawie na Cmentarzu Powązkowskim.

